

METODIKA PŘEDMANŽELSKÝCH PŘÍPRAV

---

1. zasedání 32. synodu přijalo usnesení č. 28 – Metodika předmanželských příprav ve znění:
Synod ukládá synodní radě, aby 2. zasedání 32. synodu ČCE předložila vypracovanou metodiku k předmanželským přípravám pro kazatele.

Synodní rada pověřila komisi pro zpracování tématu synodu „Manželství, rodina a jejich úskalí“, aby pracovala na plnění usnesení č. 28 a předložila metodiku k předmanželským přípravám pro kazatele.

Původní komise prošla určitými personálními obměnami. Na metodice k předmanželským přípravám pro kazatele pracoval tým ve složení: Bohumil Baštecký, Ladislav Csémy, Jindřich Halama, Gabriela Horáková (předsedkyně), Pavel Klinecký, Magdalena Trgalová, Lia Valková.

Jako komplexní výstup a završení své práce má komise v plánu připravit brožuru, jejíž součástí by kromě této metodiky byl teologický pohled na manželství a rodinu (z materiálu předloženého loňskému zasedání synodu) a další texty – proměny rodiny (interpretace průzkumu v ČCE), manželství a faktická soužití, péče o manželství, jinak než v manželství (nesezdaná soužití, rozvedení, celibát, homosexuální svazky), mediace a poradenství.

A) Důvody pro předsvatební rozhovory

Osobní seznámení a úřední náležitosti

Vstup do manželství je výraznou změnou v lidském životě. Lidé, kteří se mají rádi, se rozhodnou potvrdit před druhými, že k sobě patří a že chtějí spolu žít. Jejich vztah dostává novou perspektivu. Předsvatební rozhovory jsou pro snoubence možností k rozhovoru o budoucí společné cestě, k aktivní spolupráci na svatebním obřadu a také k seznámení s úřední agendou, která je nutná pro uzavření právoplatného církevního sňatku.

Pro faráře jsou tyto rozhovory příležitostí setkat se lidsky a osobně se snoubenci, poznat jejich životní příběh a představy o budoucím společném životě. Svatební obřad, který je pro oddávajícího běžnou kazuální záležitostí, má pak mnohem osobnější povahu.

Řada párů, které požádají o sňatek v kostele, nevyrostla v církevním prostředí a nejsou členy ČCE. Někteří snoubenci mají o svatbě v kostele romantické představy spojené se slavnostní atmosférou. Většina párů však přichází s žádostí uzavřít sňatek před Bohem a s přáním vyprosit pro své manželství požehnání shůry, i když někdy nejsou s to tyto důvody přesně formulovat. Předsvatební rozhovory tak otevírají prostor pro otázky víry, vzdělávání a pastýřského doprovázení. Spolu se svatebním obřadem pak jsou nenásilnou misijní příležitostí.

Pastýřské doprovázení

Podle Petra Šmolky je předmanželská příprava vhodnou prevencí případných pozdějších manželských selhání. Jednorázové přednášky nejsou podle jeho názoru příliš efektivní, vhodnější jsou jakési přípravné „kursy“, které vedle poskytování informací nabízejí také možnost osvojit si některé komunikační dovednosti. V naší církvi předsvatební rozhovory vedené různými faráři nebudou mít podobu interaktivních kursů. Přesto má význam v jednotlivých částech přípravy zmínit i úskalí a rizika, která mohou pramenit jak z osobitosti povah a výchovy jednotlivců, tak z jejich budoucího soužití. Rozhovor o těchto rizikových faktorech jistě nezamezí jejich výskytu, může však otevřít, pojmenovat a snad i řešit témata, která by mohla manželství v budoucnu nepříjemně zatížit. Nakonec právě na faráře, který získal důvěru páru, se pak manželé mohou obrátit v případě propadu jejich vztahu.

Následující text chce být především inspirací pro vedení předsvatebních rozhovorů se snoubenci, kteří se rozhodli uzavřít církevní sňatek. Rozhovory jsou rozčleněny do čtyř částí, které zahrnují informativní setkání, rozhovor o manželství, svatebním slibu a svatebním obřadu. Součástí textu jsou tematické biblické oddíly, variace svatebních slibů a alternativní liturgické pořady. Délka a frekvence setkávání je na osobním uvážení oddávajícího. Stupeň důvěrnosti je tím posledním, co lze naplánovat, záleží na konstelaci celé situace, schopnosti faráře vést rozhovor a míře otevřenosti na obou stranách.

B) Úvodní rozhovor

Úvodní rozhovor by měl reflektovat očekávání a představy snoubenců o církevním sňatku a seznámit je s podmínkami, za jakých jej lze uzavřít. Rozhovor bývá převážně seznamovací a informativní.

Důvody pro uzavření sňatku

Je třeba, aby se farář seznámil s důvody, které vedly snoubence k rozhodnutí uzavřít církevní sňatek a porozuměl očekáváním, která do takového sňatku vkládají. Úvodní rozhovor je dobrou příležitostí nahlédnout, v jaké věroučné tradici budoucí manželé vyrůstali, a zda a jak si představují službu církve při uzavření svého manželství. Odtud farář může lépe identifikovat nereálná až magická očekávání (požehnaná manželství se nerozvádějí), folklórní představy (svatba v kostele je „taková pěkná“ a slavnostní), předsudky (úkolem církve, příp. faráře, je posloužit a neplést se do osobního života snoubenců) apod. a přiměřeně na ně reagovat. V souvislosti s rozhovorem o službě církve při uzavření manželství lze otevřít i téma služby církve po jeho uzavření a nabídnout budoucím manželům setkávání a akce pro páry či rodiny, které se ve sboru či v církvi konají.

Obsah a struktura rozhovorů

V úvodním rozhovoru je důležité seznámit snoubence s tím, jakou podobu má svatební shromáždění, při kterém bude manželství uzavřeno, a jaké přípravy mu předcházejí. Jednak jsou to úřední náležitosti (Dotazník k uzavření manželství, Žádost o vydání osvědčení, Osvědčení, na jehož základě je farář oprávněn snoubence oddat, Protokol o uzavření manželství), které je třeba vyřídit na matričním úřadě, a jednak série předsvatebních rozhovorů, tzv. příprav na manželství. Snoubenci by měli znát počet a alespoň přibližný obsah rozhovorů. Na osobní úvaze faráře je stanovení jakéhosi „minima k uzavření sňatku“, tj. minimálních podmínek, které se týkají počtu a obsahu předsvatebních rozhovorů, bohoslužebného pořadu atd. Praxe bývá taková, že pokud snoubenci nemohou přijmout ani ono „minimum“, pak se po tomto prvním sezení rozhodnou uzavřít manželství jinde.

V některých případech je atmosféra rozhovoru již zde natolik otevřená, že lze mluvit o daleko osobnějším tématech, než jsou informace ohledně matričního úřadu a svatebního obřadu. Pak je nasnadě mluvit o seznámení snoubenců, proč se rozhodli pro společný život, čeho si na druhém váží, jaké silné a křehké stránky vzájemného vztahu vnímají atd. Takový rozhovor může být dobrým odrazovým můstkem pro následující rozhovor o manželství.

C) Rozhovor o manželství

Rozhovor o manželství jednak seznamuje snoubence s tím, jak Písmo a církev rozumí manželství, a jednak ozřejmuje faráři, jak snoubenci chápou manželství, které se chystají uzavřít, a co od něj očekávají.

Biblický text jako východisko pro rozhovor

Rozhovor je možné otevřít tím, jak manželství rozumí Písmo a tradice církve. Biblické texty reflektující vztah muže a ženy, manželství, vztahy k rodičům a dětem, přípustnost rozvodu aj., mohou stát na začátku rozhovoru o osobním porozumění manželství. Zde může zaznít námitka, co je faráři do osobního života a osobních názorů snoubenců. Do těchto záležitostí mu osobně není nic. Farář však představuje třetí, nezávislou osobu s určitou autoritou a může páru zprostředkovat rozhovor o takových otázkách, které by snoubenci bez výzvy a přítomnosti třetího těžko sami otevřeli, nebo se za jeho přítomnosti mohou mnohé otázky otevřít v novém světle.

Rozhovor se může týkat životních priorit, původních rodin, ekonomického zajištění, plánování rodiny, významu erotiky ve vztahu, komunikace a řešení krizí, společného duchovního života atd.

Vliv původních rodin

Výchozí otázky mohou reflektovat, co od sebe partneři v manželství očekávají, jaké na sebe berou závazky, jak uvažují o rozdělení rolí v manželství a jakou proměnu vzájemného vztahu čekají s příchodem dítěte. Podle odborníků (I. Plaňava) právě nerealistická očekávání, nepřipravenost k rodičovství a nedostatečná adaptace na narození dítěte jsou rizikovými faktory pro vstup do manželství.

Vzájemná očekávání partnerů a úvahy o podobě budoucího vztahu se formují na základě zkušeností z primární rodiny. Rozhovor může reflektovat prostředí těchto rodin, rozdělení rolí, důrazy ve

výchově, rodinné rituály a zvyky atd. Snoubenci mohou vyjádřit, co chtějí do svého manželství z původní rodiny převzít i co raději přebírat nechtějí. Převzaté role, které jsou vzájemně neslučitelné, budoucí vztah komplikují.

Péče o děti a rodiče

V dnešní době není samozřejmostí, že se manželé rozhodnou mít děti a ze zdravotních důvodů není také samozřejmostí, že je opravdu mohou na svět přivést. Předsvatební rozhovor by měl poskytnout prostor pro vyjádření postoje obou partnerů k rodičovství a jeho plánování, péči o děti, způsobu výchovy atd. V některých případech také k nesnadným tématům, jako je neplodnost, adopce, příp. interrupce.

Řada párů pochází z konfesně rozdílného rodinného prostředí. Rozhovor s nimi může být zaměřen na šance a úskalí těchto odlišností v partnerském vztahu a ve výchově dětí. Jak pod vlivem své věroučné tradice vnímají manželství, roli muže a ženy jako partnerů a rodičů atd. S aktivními členy církve, ať už se jedná o smíšený či nesmíšený sňatek, je možné hovořit o rodinné zbožnosti, společné četbě Písma, společné modlitbě či hledání inspirace pro budování vzájemného vztahu.

Manželství s sebou nese řadu úkolů, které se netýkají jen péče o vzájemný partnerský vztah a výchovy dětí. Zahrnuje i péči o zestárlé nebo nemocné rodiče či prarodiče, která nebývá záležitostí jen jednoho z partnerů, ale často zaměstnává celou rodinu. Předsvatební rozhovor může otevřít i toto téma, byť se může zdát, že se týká daleké budoucnosti.

Náklady, které mohou partnerský vztah zatížit

Rozhovor o manželství může pomoci identifikovat řadu nespočítaných nákladů, které mohou značně zatížit budování manželského vztahu. Farář by měl mít tato rizika na paměti a v konkrétním případě snoubence upozornit, aby dané faktory nebrali na lehkou váhu. Budoucí podoba manželství může být (i když v individuálních případech nemusí) těmito faktory podstatně ovlivněna, a to i v případech, kdy je manželská smlouva uzavírána po dlouhodobé známosti a motivována „trojicí lásky, víry a naděje“.

Nespočítaným nákladem na stavbu manželství může být podle manželského poradce PhDr. Ivo Plaňavy např.:

- když se prostředí původních rodin partnerů od sebe výrazně liší co do úrovně vzdělání, životního stylu, socioekonomického statutu a náboženské víry,
- když jsou v původních rodinách partnerů neslučitelné modely rodových rolí, např. jeden pochází z rodiny s tradičně patriarchálním nebo matriarchálním rozdělením rolí, kdežto druhý z egalitářské dvoukariérové rodiny s výraznými profesními aspiracemi obou rodičů,
- když oba manželé pocházejí ze stejné sourozenecké konstelace, např. jedináček si chce vzít jedináčka, nejstarší bratr nejstarší sestru,
- když bylo manželství rodičů jednoho či obou rozvrácené (již 2. generací není rozvod společensky odsuzován a ekonomicky neúnosný, proto je dnes „snadnější“),
- když jeden či oba považují své dětství a nebo dospívání za mimořádně strastiplné a nešťastné,
- když u jednoho, případně u obou, přetrvávají dlouhodobě konfliktní až nepřátelské vztahy s jedním z rodičů,
- když rozhodujícím motivem k uzavření manželství je přání co nejrychleji „vypadnout z rodného hnízda“,
- když jeden či druhý a nejhůře oba jsou emočně závislí na rodiči (rodičích),
- když určujícím motivem sňatku je nechtěná gravidita (což je dnes méně časté než před 18 lety),
- když si jeden či oba chtějí vzít svou první lásku,
- když jeden či oba usilují vstoupit do manželství bezprostředně po nějakém velkém životním zklamání, zejména po milostné havárii,
- když se má svatba konat bez přítomnosti rodičů a navzdory jejich přetrvávajícímu odporu,
- když nastalo rozhodnutí vzít se (resp. začít spolu bydlet) po známosti, která trvala méně než půl roku nebo déle než čtyři roky,
- když bude v den svatby ženichovi méně než 20 let nebo nevěstě méně než 18 let,
- když jeden nebo druhý uzavírají svůj první sňatek ve věku od 35 let výše,
- když věkový rozdíl mezi partnery činí 15 a více let,
- když se u jednoho (nebo dokonce u obou) projevují výrazně abnormní rysy osobnosti, jakými jsou: chorobná žárlivost a vztahovačnost, nezdrženlivá agresivita, drogová závislost, sklon k parazitnímu stylu života aj.

Příklady biblických textů

Uvedené biblické texty lze využít v různých částech přípravy na manželství. Pokud se farář se snoubenci domluví, snoubenci si mohou sami vybrat text, který se stane základem svatebního kázání. Eticky nejednoznačné příběhy mohou být dobrým výchozím bodem pro rozhovor o určitém tématu.

1. **Gn 2, 12–24:** Stvořitelství.
Naděje na uskutečnitelnost jedinečného vztahu,
„jednoho těla“ takových individualit jako jsou muž a žena.
2. **Ex 20, 14:** Nezcizoložství.
Ochrana jedinečnosti důvěrného vztahu a sexuality, která do jedinečného vztahu patří.
3. **Kaz 4:** Lépe dvěma než jednomu.
Výhody života ve dvou očima postmoderního skeptika.
4. **Píseň písní:** Radost z plného vztahu včetně erotiky.
„Neburcujte lásku“ (Pís 3,5). Soužití muže a ženy je tajemstvím (Pís 8,6)
5. **Mal 2, 14–16:** Vážít si manželky svého mládí.
Hospodin je svědkem mezi tebou a ženou tvého mládí, vůči níž ses zachoval věrolomně, ačkoli je to tvá družka a žena podle smlouvy. (...)
Střežte svého ducha, nikdo ať se nezachová věrolomně k ženě svého mládí.
Každý ať nenávidí rozvod, praví Hospodin, Bůh Izraele.
6. **Mk 10, 6–9:** Ježíšovo slovo o nerozlučnosti.
Od počátku stvoření 'Bůh učinil člověka jako muže a ženu; proto opustí muž svého otce i matku a připojí se ke své manželce, a budou ti dva jedno tělo'; takže již nejsou dva, ale jeden. A proto, co Bůh spojil, člověk nerozlučuj!
Ježíš vymaňuje manželství ze zákonické „chomoutovitosti“ a s novou parádou předvádí, co Otec ustanovil „na počátku“.
Vede k věrnosti (uprostřed pozdně antické/helénské rozvodovosti, která nejspíš převyšovala tu současnou), „vyučuje“ o manželství na cestě do Jeruzaléma (na kříž), kde obnovuje naši věrnost.
7. **Ga 3, 27–28:** Rovnost muže a ženy.
Neboť vy všichni, kteří jste byli pokřtěni v Krista, také jste Krista oblékli.
Není už rozdíl mezi židem a pohanem, otrokem a svobodným, mužem a ženou.
8. **Ef 5, 31–32:** Mystérium manželství.
'Proto opustí muž otce i matku a připojí se k své manželce, a budou ti dva jedno tělo.'
Je to velké tajemství, které vztahují na Krista a na církev.
- nezaměnitelnost role muže a ženy
- přirozeně nadřazený „soběstačný“ živitel se má obětovat (apoštol, přestože je konzervativní, nepotvrzuje tradiční pojetí mužské a ženské role)
- tajemství Kristus a církev/manželství – vzájemná poddanost v lásce
- společenství církve chce nést vaše manželství (text rezonuje i u necírkevních)
9. **Kor 13:** Chvála lásky.
Dlouhodechá láska, která „vydýchá“ i náročné situace v manželství, vzájemná „in-spirace“.

Biblické dvojice

- Pozitivní: Gn 16–18; 21; 23: Abraham a Sára
Gn 29–30: Jákob a Ráchel (věrnost)
Rt 3–4: Rút a Boáz (ochrana a zastání)
1S 1: Elkána a Chana (porozumění)
- Negativní: 2S 6: David a Míkol („pohrdla jím v srdci“)
2S 11: David a Batšeba (cizoložství, pokání)
1Kr 21: Achab a Jezábel (ovládání jednoho druhým)
Sk 5, 1–11: Ananiáš a Safira (spolčení ve zlém)

D) Rozhovor o svatebním slibu

Svatební slib a požehnání manželství jsou nejdůležitějšími částmi svatebního obřadu. Do rozhodnutí pro konkrétní slib se promítá, co daný pár považuje za důležité pro vzájemný vztah. Výběr slibu je možné zadat jako úkol na předchozím setkání, aby snoubenci měli slib vybraný a promyšlený.

Výběr konkrétního slibu

Společný rozhovor se může odvíjet od toho, co snoubence zaujalo na konkrétním slibu a z jakých důvodů si ho vybrali, příp. co jim chybělo v těch ostatních. V detailu mohou snoubenci sami slib dotvořit tak, aby ho považovali za upřímný. Farář by měl být tím, kdo vymeze hranice, které by změna neměla překročit.

Svatební slib lze společně číst, probrat jednotlivé části a hovořit o tom, jak se do slibu promítají důrazy jednotlivých biblických oddílů. Je třeba se domluvit, zda se snoubenci naučí slib nazpaměť a řeknou ho jeden druhému, zda stvrdí jednotlivé části slibu slovem ano, nebo zda jej budou jednotlivě opakovat po předčitateli.

Otázka platnosti slibu

Se slibem také souvisí jeho platnost. Je legitimní zeptat se, zda si snoubenci dovedou představit okolnosti, za kterých by slib přestal platit. Řada lidí ještě před vstupem do manželství uvažuje o tom, co jsou ve vztahu schopni a ochotni ještě unést, a co již nikoliv. Ve společném rozhovoru se může otevřít téma těchto hranic, jejichž nastavení může být individuálně odlišné (co je pro jednoho přijatelné, pro druhého již překračuje meze). S rozvedenými, kteří se chystají znovu uzavřít manželství, je možné s pastoračním ohledem a citlivostí hovořit o důvodech, za kterých předchozí slib začal pozbývat smyslu i platnosti, a v čem vidí jinakost svého budoucího manželství.

Vzájemná komunikace a řešení konfliktů

Manželské soužití s sebou nese řadu konfliktních situací, které vyplývají z jinakosti obou partnerů, ze vzájemného nepochopení, nesouladu zájmů nebo také z tvrdošíjné neochoty hledat oboustranně přijatelné řešení. V této souvislosti lze hovořit o způsobu konstruktivního řešení konfliktů a hledání vzájemné dohody, o důležité roli odpuštění a smíření.

Není banalitou připomenout snoubencům, že na dobrém manželství je třeba pracovat, přinášet přiměřené oběti a nečekat trvalé naplňování osobních potřeb. Podle I. Plaňavy patří k pevnému základu manželské stavby nejen hodnotová shoda, ale také schopnost realisticky a spravedlivě rozdělit role a úkoly, které čekají manžele a pozdější rodiče, schopnost udržovat a rozvíjet otevřenou vzájemnou komunikaci a schopnost respektovat a chránit intimitu a autonomii nejen vlastní, ale též partnerovu, případně dalších členů rodiny.

Funkční rodiny se podle výzkumů neliší od dysfunkčních v množství problémů, potíží a konfliktů, ale spíše v tom, jak s nimi zacházejí, jak je zvládají. Ve funkčních manželstvích a rodinách dovedou partneři oddělit manželskou krizi od rodičovství, zajišťovat běžný chod rodiny a kooperovat spolu jako rodiče při výchově. U dysfunkčních párů jde manželská krize ruku v ruce s nespoluprací až sabotážemi ve všech sférách společného života.

Příklady slibů

1. N. a N., rozhodli jste se uzavřít manželství. Ptám se vás před církví a před Bohem:
Je toto vaše rozhodnutí svobodné a upřímné? **Ano.**
Chcete si slíbit lásku, úctu a věrnost. Ptám se vás před církví a před Bohem:
Zavazujete se k tomu opravdu na celý život? **Ano.**
Chcete založit rodinu. Ptám se vás před církví a před Bohem:
Přijmete děti od Pána Boha ochotně a budete je vychovávat podle Božího zákona? **Ano.**
2. Odpovězte na tyto otázky:
Přijímáte naději, že životem nepůjdete jako manželé nebo rodina sami, nýbrž spojeni Bohem, pravým Pánem života?
Máte naději, že právě on je silou a pomocí, která je s to vás provést vším, čím budete v životě procházet? **Ano.**
Chcete usilovat o to, aby vaše manželství bylo k dobrému nejen vám, ale i těm, kteří jsou a budou okolo vás? **Ano.**
Chcete usilovat o to, aby vaše děti, budou-li vám dány, poznávaly vše, co životu dává biblická víra?
Jestliže to všechno věříte, odpovězte společně: **Ano, s pomocí Boží.**
3. Já, N., s dobrým rozmyslem a svobodnou vůlí, beru si tě, N., za pravou a věrnou manželku / pravého a věrného manžela.
Slibuji ti zachovat věrnost, lásku a nerozdílnost manželskou a v ničem tě neopouštět,

ani ve zdraví, ani v nemoci,
ani ve štěstí, ani v neštěstí,
ani v žádných těžkých věcech, kterými snad budeme v životě procházet.
Chci být ve všem tvým věrným manželem / tvou věrnou manželkou do své nebo tvé smrti.

4. Já, N., odevzdávám se tobě, N., a přijímám tě za svou manželku / svého manžela.
Přijímám tě od Boha jako vzácný dar.
Slibuji ti zachovat věrnost, lásku a úctu,
chci s tebou sdílet dobré i zlé,
chci při tobě stát v dobách nedostatku a trápení,
v čase štěstí a pokoje, ve zdraví i v nemoci.
Chci přemáhat všechno zlé láskou, pravdou a odpuštěním
a ve všem být tvým věrným manželem / tvou věrnou manželkou, a to do své či tvé smrti.
5. Protože je mi Bůh navzdory mé slabosti věrný,
mohu ti slíbit věrnost a lásku na celý život.
Protože mě Bůh přijímá takového, jaký / takovou, jaká jsem,
mohu tě přijímat takovou, jaká jsi / takového, jaký jsi.
Protože mě Bůh stále podpírá,
i já chci a mohu ti být podporou v našem společném životě.
Věříme, že bez Boží tvořivé síly nad námi by naše sliby byly jen prázdné řeči.
6. Slibuji před Pánem Bohem a přáteli zde shromážděnými,
že ti zachovám lásku, úctu a věrnost a že tě v ničem neopustím.
Chci stát při tobě
ve zdraví, ale i v nemoci,
když budeme šťastní, ale i když nás potká neštěstí,
když se nám povede dobře, ale i kdyby na nás dolehla chudoba nebo jiné těžké věci,
které by na nás z dopuštění Božího mohly přijít.
Slibuji, že budu usilovat, aby nás od sebe vnitřně ani vnějšně neodloučila a neocizila
ani práce a pracovní prostředí každého z nás,
ani naše životní návyky a zlovyky,
ani vina jednoho či druhého z nás.
Budu se proto snažit
o hluboké porozumění tobě,
o stále nové odpuštění,
o neustálou naději pro náš vzájemný vztah.
Chci být za všech okolností tvou věrnou manželkou / tvým věrným manželem
do své nebo tvé smrti.
Kéž v tom všem stojí Pán Bůh svou pomocí a ochranou při nás. Slibuji z celého srdce.
7. Ptám se vás, N. a N., zda před tímto shromážděním, před svými svědky a před Bohem
svobodně a rádi potvrzujete svoji vůli žít společně v manželství,
být si věrni a vzájemně si pomáhat?
Pokud tomu tak je, odpovězte společně: **Ano.**
Chcete spolu být ve víře, v naději a v lásce po celý svůj život?
Chcete mít jeden druhého v úctě a vzájemně přijímat i svoji vnímavost a osobitost?
Chcete, aby váš domov naplňovalo odpuštění, otevřenost pro přátelství a sdílení s druhými lidmi?
Pokud tomu tak je, odpovězte společně: **Ano.**
8. Ptám se vás, N. a N., zda vstupujete do manželství ze svého rozhodnutí a rádi?
Jste si vědomi odpovědnosti Pánu Bohu,
a tím i odpovědnosti všem lidem a lidským společenstvím, uprostřed nichž kdy budete žít?
Je-li tomu tak odpovězte: **Ano.**
Svou lásku jste si jistě již vzájemně vyznali a o své budoucnosti jste spolu mluvili.
Nyní však stojíte před veřejností, před svými milými, a proto svůj slib vyznejte hlasitě:
Slibuji před Pánem Bohem, před našimi svědky i před celým shromážděním,
že ponesu s tebou, N., každou bolest i každou radost života,
že tě neopustím ani ve zdraví ani v nemoci,
že v oběti Ježíše Krista budu hledat sílu k věrnosti, odpuštění a lásce v manželství,
že tě budu podporovat ve všem dobrém pro slávu a čest Kristovu.
9. Já, N., odevzdávám se tobě, N., a přijímám tě za svou manželku / svého manžela.

Slibuji, že ti zachovám lásku, úctu a věrnost, že tě nikdy neopustím,
že s tebou ponesu všechno dobré i zlé až do smrti.
K tomu ať mi pomáhá Bůh.

10. Berete si zde přítomného pana N. / paní N. dobrovolně za svého manžela / svou manželku? **Ano.**
Já, N., беру si tebe, N., za svou manželku / svého manžela,
kterou/kterého od tohoto dne mám a budu mít,
v dobrém i ve zlém,
v bohatství i chudobě,
v nemoci i ve zdraví,
kterou/kterého budu milovat a vážit si jí / vážit si ho, dokud nás smrt nerozdělí.
Slibuji ti podle svatého Božího nařízení svou věrnost.
11. Já, N., si беру tebe, N., za ženu/muže svých dní.
Buď mi nablízku, kdekoli bude náš domov,
buď mi manželkou/manželem na celý život a buď maminkou/tatínkem mých dětí.
Slibuji, že společně s tebou ponesu potíže i žal, které nám život třeba nachystá,
a podělím se o vše dobré a radostné, co nám snad přinese.
Těmito slovy a všemi slovy svého srdce si tě беру za ženu/muže a svůj život spojuji s tvým.

E) Svatební obřad

Příležitost svatebního obřadu

Svatební shromáždění je událostí mnoha rovin. Je službou Boží všem přítomným, která se děje ve Slovu (příp. i ve svátosti večeře Páně) a ve zvěstování požehnání pro manželství muže a ženy. Je také vyjádřením pastýřské péče a zájmu sboru o manželství daného páru, které by měly pokračovat i nadále, např. v setkání střední generace, klubu maminek, pobytech rodin, pastýřském vztahu s farářem atd. Ve vztahu k účastníkům bohoslužeb bez církevní tradice je svatební shromáždění nenásilnou misijní příležitostí a možností k bourání předsudků o církvi.

Svatba je také přechodem do nového sociálně-právního postavení obou partnerů, které je úředně potvrzeno. Veřejně se deklaruje oddělení od rodičů, kterým je možné vyslovit poděkování za péči a výchovu, a odevzdání se partnerovi slibem věrnosti a symbolickou výměnou prstenu. Tento moment svatebního obřadu může být pro ostatní přítomné páry příležitostí k obnově vlastního manželského slibu.

Svatební shromáždění je v neposlední řadě příležitostí k setkání přátel a příbuzných, k oslavě a radosti.

Podoba svatebního obřadu

Rozhovor by měl dát snoubencům jasnou představu o tom, jak bude obřad vypadat a co se bude odehrávat v jeho jednotlivých částech. Snoubencům, kteří neznají podobu bohoslužeb, je dobré doporučit návštěvu nedělního shromáždění.

Snoubenci by měli mít jasno, co si budou slibovat a jakým způsobem (zpaměti, opakování), případně jaký biblický text si vybrali jako základ pro svatební kázání. Dále je třeba ujasnit, kdo a jak kromě snoubenců a faráře se bude podílet na obřadu (čtení, přímluvy, ohlášení, hudba, pozdravy, gratulace), kdo a kdy zajistí svatební výzdobu atd.

Každé manželství musí být tradičně dosvědčeno dvěma svědky, o jejichž roli během obřadu i v budoucím životě manželů je možné také hovořit. Před samotným obřadem je vhodné domluvit se s fotografy a kameramany na pravidlech, kdy a kde se mohou pohybovat, jinak se při obřadu mohou stát mimořádně rušivým elementem.

Pohoštění pro všechny účastníky svatebního obřadu může být integrujícím prvkem i pro ty, kteří se neúčastní svatební hostiny.

Finanční vyrovnání podléhá místním zvyklostem; snoubenci – novomanželé většinou věnují určitou částku jako dar sboru.

Alternativní pořady svatebních shromáždění

Alternativní pořady svatebních shromáždění jsou konzultovány s poradním odborem liturgickým. Pokud bude výsledek k dispozici, budou s ním poslanci synodu seznámeni.